Wstępne informacje

z kwantowej informacji

Filip Maciejewski

FUW

Outline

- 1. Stany kwantowe
- 2. Ewolucja i pomiar

3. Wiele qubitów

4. Podsumowanie

Stany kwantowe

 Prezentacja i notebooki – https://github.com/fbm2718/qiskit_workshop_2019

- Prezentacja i notebooki https://github.com/fbm2718/qiskit_workshop_2019
- Stan kwantowy ρ matematyczny **opis systemu fizycznego**.

- Prezentacja i notebooki https://github.com/fbm2718/qiskit_workshop_2019
- Stan kwantowy ρ matematyczny **opis systemu fizycznego**.
- Stany kwantowe żyją w przestrzeni Hilberta.

- Prezentacja i notebooki https://github.com/fbm2718/qiskit_workshop_2019
- Stan kwantowy ρ matematyczny **opis systemu fizycznego**.
- Stany kwantowe żyją w przestrzeni Hilberta.
- System fizyczny o d stopniach swobody (wymiarach) opisuje się operatorem liniowym nad C^d, takim że

$$\rho \ge 0,$$
 $\operatorname{Tr}(\rho) = 1.$

- Prezentacja i notebooki https://github.com/fbm2718/qiskit_workshop_2019
- Stan kwantowy ρ matematyczny **opis systemu fizycznego**.
- Stany kwantowe żyją w przestrzeni Hilberta.
- System fizyczny o d stopniach swobody (wymiarach) opisuje się operatorem liniowym nad C^d, takim że

$$\rho \ge 0,$$
 $\operatorname{Tr}(\rho) = 1.$

• Kombinacja wypukła $\tau=p\ \rho+(1-p)\ \sigma,\ p\in[0,1],$ dwóch stanów spełniających powyższe warunki także jest stanem kwantowym.

- Prezentacja i notebooki https://github.com/fbm2718/qiskit_workshop_2019
- Stan kwantowy ρ matematyczny **opis systemu fizycznego**.
- Stany kwantowe żyją w przestrzeni Hilberta.
- System fizyczny o d stopniach swobody (wymiarach) opisuje się operatorem liniowym nad C^d, takim że

$$\rho \ge 0,$$
 $\operatorname{Tr}(\rho) = 1.$

- Kombinacja wypukła $\tau = p \ \rho + (1-p) \ \sigma, \ p \in [0,1]$, dwóch stanów spełniających powyższe warunki także jest stanem kwantowym.
- Stany kwantowe tworzą zatem zbiór wypukły.

- Prezentacja i notebooki https://github.com/fbm2718/qiskit_workshop_2019
- Stan kwantowy ρ matematyczny **opis systemu fizycznego**.
- Stany kwantowe żyją w przestrzeni Hilberta.
- System fizyczny o d stopniach swobody (wymiarach) opisuje się operatorem liniowym nad C^d, takim że

$$\rho \ge 0,$$
 $\operatorname{Tr}(\rho) = 1.$

- Kombinacja wypukła $\tau = p \ \rho + (1-p) \ \sigma, \ p \in [0,1]$, dwóch stanów spełniających powyższe warunki także jest stanem kwantowym.
- Stany kwantowe tworzą zatem zbiór wypukły.
- Intepretacja kombinacji wypukłej mieszanka probabilistyczna.

 Punkty ekstremalne zbioru stanów kwantowych to tzw. stany czyste.

- Punkty ekstremalne zbioru stanów kwantowych to tzw. stany czyste.
- Wtedy możemy zapisać

$$\rho = |\psi\rangle\langle\psi|,$$

gdzie $|\psi\rangle$ to wektor w \mathbb{C}^d .

- Punkty ekstremalne zbioru stanów kwantowych to tzw. stany czyste.
- Wtedy możemy zapisać

$$\rho = |\psi\rangle\langle\psi|,$$

gdzie $|\psi\rangle$ to wektor w \mathbb{C}^d .

• Nas będą interesować **qubity**, czyli stany kwantowe z d = 2.

- Punkty ekstremalne zbioru stanów kwantowych to tzw. stany czyste.
- Wtedy możemy zapisać

$$\rho = |\psi\rangle\langle\psi|,$$

gdzie $|\psi\rangle$ to wektor w \mathbb{C}^d .

- Nas będą interesować qubity, czyli stany kwantowe z d = 2.
- Będziemy modelować stan kubitu stanem czystym.

- Punkty ekstremalne zbioru stanów kwantowych to tzw. stany czyste.
- Wtedy możemy zapisać

$$\rho = |\psi\rangle\langle\psi|,$$

gdzie $|\psi\rangle$ to wektor w \mathbb{C}^d .

- Nas będą interesować qubity, czyli stany kwantowe z d = 2.
- Będziemy modelować stan kubitu stanem czystym.
- Dla stanu czystego zachodzi

$$|\psi\rangle\langle\psi|\sim|\psi\rangle,$$

czyli możemy zajmować się ketami (wektorami).

• Przypomnienie:

$$|\psi\rangle\langle\psi|\geq0, \qquad \qquad {\rm Tr}\left(|\psi\rangle\langle\psi|\right)=1. \label{eq:two_points}$$

Przypomnienie:

$$|\psi\rangle\langle\psi| \ge 0,$$
 $\text{Tr}(|\psi\rangle\langle\psi|) = 1.$

Zatem stan czysty kubitu możemy sobie zapisać jako

$$|\psi
angle\langle\psi|=rac{1}{2}\left(\mathbb{1}+ec{n}ec{\sigma}
ight),$$

gdzie \vec{n} to wektor liczb rzeczywistych, takich że $||\vec{n}||=1$, natomiast $\vec{\sigma}$ to wektor macierzy Pauliego.

Przypomnienie:

$$|\psi\rangle\langle\psi| \ge 0,$$
 $\text{Tr}(|\psi\rangle\langle\psi|) = 1.$

Zatem stan czysty kubitu możemy sobie zapisać jako

$$|\psi
angle\langle\psi|=rac{1}{2}\left(\mathbb{1}+ec{n}ec{\sigma}
ight),$$

gdzie \vec{n} to wektor liczb rzeczywistych, takich że $||\vec{n}|| = 1$, natomiast $\vec{\sigma}$ to wektor macierzy Pauliego.

• Trzy liczby rzeczywiste takie że $x^2 + y^2 + z^2 = 1$ to punkty na sferze (Blocha) o środku w zerze (stan maksymalnie zmieszany).

Qubit- wizualizacja, przykłady

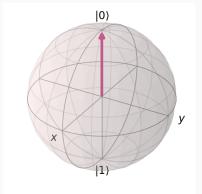
 Stan $|0\rangle$ to stan własny macierzy $\sigma_{\rm Z}$ odpowiadający dodatniej wartości własnej.

Qubit- wizualizacja, przykłady

- Stan $|0\rangle$ to stan własny macierzy σ_{z} odpowiadający dodatniej wartości własnej.
- Zatem dla tego stanu wektor Blocha ma współrzędne $\vec{n} = (0, 0, 1)$.

Qubit- wizualizacja, przykłady

- Stan $|0\rangle$ to stan własny macierzy σ_z odpowiadający dodatniej wartości własnej.
- Zatem dla tego stanu wektor Blocha ma współrzędne $\vec{n} = (0, 0, 1)$.

Rysunek 1: Podstawowy stan kubitu. Narysowane w qiskicie.

• Parametryzacja kątami:

$$\vec{\mathbf{n}} = \left(\sin\theta \; \cos\phi, \sin\theta \; \sin\phi, \cos\theta\right),$$

Parametryzacja kątami:

$$\vec{n} = (\sin \theta \cos \phi, \sin \theta \sin \phi, \cos \theta),$$

co 'przeniesione' na reprezentację ketową daje

$$|\psi
angle = \cosrac{ heta}{2}|0
angle + \sinrac{ heta}{2}e^{i\phi}|1
angle.$$

Ewolucja i pomiar

• Ewolucja d-wymiarowego stanu kwantowego $|\psi\rangle\langle\psi|$ jest dana przez działanie unitarnego operatora $U\in SU(d)$.

• Ewolucja d-wymiarowego stanu kwantowego $|\psi\rangle\langle\psi|$ jest dana przez działanie unitarnego operatora $U\in SU(d)$.

$$|\psi\rangle\langle\psi| \to U|\psi\rangle\langle\psi|U^{\dagger}$$

 $|\psi\rangle \to U|\psi\rangle$.

• Ewolucja *d*-wymiarowego stanu kwantowego $|\psi\rangle\langle\psi|$ jest dana przez działanie unitarnego operatora $U\in SU(d)$.

$$|\psi\rangle\langle\psi| \to U|\psi\rangle\langle\psi|U^{\dagger}$$

 $|\psi\rangle \to U|\psi\rangle$.

 Fakt z teorii grup – (w przypadku kubitu) istnieje fajny homomorfizm SU(2) → SO(3).

• Ewolucja d-wymiarowego stanu kwantowego $|\psi\rangle\langle\psi|$ jest dana przez działanie unitarnego operatora $U\in SU(d)$.

$$|\psi\rangle\langle\psi| \to U|\psi\rangle\langle\psi|U^{\dagger}$$

 $|\psi\rangle \to U|\psi\rangle$.

- Fakt z teorii grup (w przypadku kubitu) istnieje fajny homomorfizm SU(2) → SO(3).
- Zatem rzeczywiście działanie U na qubicie może być interpretowane jako obroty na sferze trójwymiarowej.

• Ewolucja d-wymiarowego stanu kwantowego $|\psi\rangle\langle\psi|$ jest dana przez działanie unitarnego operatora $U\in SU(d)$.

$$|\psi\rangle\langle\psi| \to U|\psi\rangle\langle\psi|U^{\dagger}$$

 $|\psi\rangle \to U|\psi\rangle$.

- Fakt z teorii grup (w przypadku kubitu) istnieje fajny homomorfizm SU(2) → SO(3).
- Zatem rzeczywiście działanie U na qubicie może być interpretowane jako obroty na sferze trójwymiarowej.
- Przykład bramka Hadamarda to obrót złożenie obrotu o $\frac{\pi}{2}$ w wokoł osi y oraz obrotu o π wokół osi z.

 Pomiar M w mechanice kwantowej jest reprezentowany przez krotkę operatorów.

 Pomiar M w mechanice kwantowej jest reprezentowany przez krotkę operatorów.

$$\mathbf{M}=\left(M_{1},\ \ldots,M_{n}\right) .$$

 Pomiar M w mechanice kwantowej jest reprezentowany przez krotkę operatorów.

$$\mathbf{M}=(M_1,\ldots,M_n).$$

• Indeksy 1,..., *n* odpowiadając **wynikom pomiarów**.

 Pomiar M w mechanice kwantowej jest reprezentowany przez krotkę operatorów.

$$\mathbf{M}=\left(M_{1},\ \ldots,M_{n}\right) .$$

- Indeksy 1, ..., n odpowiadając wynikom pomiarów.
- Operatory pomiarowe M_i spełniają

$$\forall_i M_i \geq 0 \qquad \sum_i^n M_i = 1.$$

 Pomiar M w mechanice kwantowej jest reprezentowany przez krotkę operatorów.

$$\mathbf{M}=(M_1,\ldots,M_n).$$

- Indeksy 1, ..., *n* odpowiadając **wynikom pomiarów**.
- Operatory pomiarowe M_i spełniają

$$\forall_i M_i \geq 0$$

$$\sum_i^n M_i = 1.$$

 My będziemy modelować wykonywane pomiary za pomocą pomiaru rzutowego P.

 Pomiar M w mechanice kwantowej jest reprezentowany przez krotkę operatorów.

$$\mathbf{M}=(M_1,\ldots,M_n).$$

- Indeksy 1,..., n odpowiadając wynikom pomiarów.
- Operatory pomiarowe M_i spełniają

$$\forall_i M_i \geq 0$$

$$\sum_i^n M_i = 1.$$

- My będziemy modelować wykonywane pomiary za pomocą pomiaru rzutowego P.
- Operatory, które go tworzą spełniają dodatkowe wymagania

$$P_iP_j=\delta_{i,j}P_i,$$

czyli są ortogonalnymi projektorami.

Pomiar na qubicie

 Pomiar rzutowy w bazie obliczeniowej składa się z dwóch operatorów

$$P_1 = |0\rangle\langle 0| = egin{bmatrix} 1 & 0 \ 0 & 0 \end{bmatrix}, \qquad P_2 = |1\rangle\langle 1| = egin{bmatrix} 0 & 0 \ 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Pomiar

• Potrzebne nam jeszcze **prawdopodobieństwo wyniku** i jeżeli wykonaliśmy pomiar **P** na stanie $|\psi\rangle\langle\psi|$.

Pomiar

- Potrzebne nam jeszcze **prawdopodobieństwo wyniku** i jeżeli wykonaliśmy pomiar **P** na stanie $|\psi\rangle\langle\psi|$.
- Dane jest ono regulą Borna:

$$\rho(i||\psi\rangle\langle\psi|, \mathbf{P}) = \text{Tr}(|\psi\rangle\langle\psi|P_i) = \langle\psi|P_i|\psi\rangle.$$

Pomiar na qubicie

 Pomiar w bazie obliczeniowej wykonany na qubicie ma dwa możliwe wyniki, których prawdopodobieństwa wynoszą

$$\begin{split} &\rho\left(1||\psi\rangle\langle\psi|,\mathbf{P}\right) = \text{Tr}\left(|\psi\rangle\langle\psi||0\rangle\langle0|\right) = \langle\psi||0\rangle\langle0||\psi\rangle = |\langle\psi|0\rangle|^2 \\ &\rho\left(2||\psi\rangle\langle\psi|,\mathbf{P}\right) = |\langle\psi|1\rangle|^2. \end{split}$$

Pomiar na qubicie

 Pomiar w bazie obliczeniowej wykonany na qubicie ma dwa możliwe wyniki, których prawdopodobieństwa wynoszą

$$\begin{split} \rho\left(1||\psi\rangle\langle\psi|,\mathbf{P}\right) &= \text{Tr}\left(|\psi\rangle\langle\psi||0\rangle\langle0|\right) = \langle\psi||0\rangle\langle0||\psi\rangle = |\langle\psi|0\rangle|^2\\ \rho\left(2||\psi\rangle\langle\psi|,\mathbf{P}\right) &= |\langle\psi|1\rangle|^2. \end{split}$$

 Prawdopodbieństwa wyników są w tym przypadku równe po prostu modułom kwadrat współczynników w naszym wektorze stanu.

Wiele qubitów

Pomiar na wielu qubitach

• Przypomnienie:

$$P_1 = |0\rangle\langle 0| = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}, \qquad P_2 = |1\rangle\langle 1| = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Pomiar na wielu qubitach

• Przypomnienie:

$$P_1 = |0\rangle\langle 0| = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}, \qquad P_2 = |1\rangle\langle 1| = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

 W naszym modelu, pomiar w bazie obliczeniowej dla wielu kubitów ma strukturę iloczynu tensorowego pomiarów na pojedynczych kubitach.

Pomiar na wielu qubitach

• Przypomnienie:

$$P_1 = |0\rangle\langle 0| = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}, \qquad P_2 = |1\rangle\langle 1| = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

- W naszym modelu, pomiar w bazie obliczeniowej dla wielu kubitów ma strukturę iloczynu tensorowego pomiarów na pojedynczych kubitach.
- Czyli np. pomiar dla dwóch kubitów będzie miał postać

$$\mathbf{P} = (P_1 \otimes P_1, P_1 \otimes P_2, P_2 \otimes P_1, P_2 \otimes P_2).$$

• Stan N qubitów, żyje w przestrzeni Hilberta o wymiarze 2^N .

- Stan N qubitów, żyje w przestrzeni Hilberta o wymiarze 2^N .
- Jeśli dwa qubity $|\psi\rangle, |\phi\rangle$ są od siebie niezależne, ich stan opisujemy za pomocą iloczynu tensorowego

$$|\psi\rangle\otimes|\phi\rangle$$
.

- Stan N qubitów, żyje w przestrzeni Hilberta o wymiarze 2^N .
- Jeśli dwa qubity $|\psi\rangle, |\phi\rangle$ są od siebie niezależne, ich stan opisujemy za pomocą iloczynu tensorowego

$$|\psi\rangle\otimes|\phi\rangle$$
.

 Jeśli jednak pozwolimy im ze sobą oddziaływać, to stanu w przestrzeni C⁴ nie będzie się dało zapisać jako iloczyn tensorowy stanów z C².

- Stan N qubitów, żyje w przestrzeni Hilberta o wymiarze 2^N .
- Jeśli dwa qubity $|\psi\rangle, |\phi\rangle$ są od siebie niezależne, ich stan opisujemy za pomocą iloczynu tensorowego

$$|\psi\rangle\otimes|\phi\rangle$$
.

- Jeśli jednak pozwolimy im ze sobą oddziaływać, to stanu w przestrzeni C⁴ nie będzie się dało zapisać jako iloczyn tensorowy stanów z C².
- Stany, których nie da się tak zapisać to stany splątane.

- Stany kwantowe $|\psi\rangle$ żyją w przestrzeni Hilberta.
- Stan qubitu odpowiada punktowi na sferze jednostkowej.

- Stany kwantowe $|\psi\rangle$ żyją w przestrzeni Hilberta.
- Stan qubitu odpowiada punktowi na sferze jednostkowej.
- Niezależne (separowalne) stany wielu kubitów zadane są przez iloczyn tensorowy stanów pojedynczych kubitów.

- Stany kwantowe $|\psi\rangle$ żyją w przestrzeni Hilberta.
- Stan qubitu odpowiada punktowi na sferze jednostkowej.
- Niezależne (separowalne) stany wielu kubitów zadane są przez iloczyn tensorowy stanów pojedynczych kubitów.
- Stany, które nie mają takiej struktury, to **stany splątane**.

- Stany kwantowe $|\psi\rangle$ żyją w przestrzeni Hilberta.
- Stan qubitu odpowiada punktowi na sferze jednostkowej.
- Niezależne (separowalne) stany wielu kubitów zadane są przez iloczyn tensorowy stanów pojedynczych kubitów.
- Stany, które nie mają takiej struktury, to stany splątane.
- Ewolucję stanów kwantowych opisujemy operatorami unitarnymi.

- Stany kwantowe $|\psi\rangle$ żyją w przestrzeni Hilberta.
- Stan qubitu odpowiada punktowi na sferze jednostkowej.
- Niezależne (separowalne) stany wielu kubitów zadane są przez iloczyn tensorowy stanów pojedynczych kubitów.
- Stany, które nie mają takiej struktury, to stany splątane.
- Ewolucję stanów kwantowych opisujemy operatorami unitarnymi.
- Dla qubitu, taka ewolucja odpowiada obrotom na sferze Blocha.

- Stany kwantowe $|\psi\rangle$ żyją w przestrzeni Hilberta.
- Stan qubitu odpowiada punktowi na sferze jednostkowej.
- Niezależne (separowalne) stany wielu kubitów zadane są przez iloczyn tensorowy stanów pojedynczych kubitów.
- Stany, które nie mają takiej struktury, to stany splątane.
- Ewolucję stanów kwantowych opisujemy operatorami unitarnymi.
- Dla qubitu, taka ewolucja odpowiada obrotom na sferze Blocha.
- Pomiar w bazie obliczeniowej reprezentujemy za pomocą 2^N operatorów rzutowych.

- Stany kwantowe $|\psi\rangle$ żyją w przestrzeni Hilberta.
- Stan qubitu odpowiada punktowi na sferze jednostkowej.
- Niezależne (separowalne) stany wielu kubitów zadane są przez iloczyn tensorowy stanów pojedynczych kubitów.
- Stany, które nie mają takiej struktury, to stany splątane.
- Ewolucję stanów kwantowych opisujemy operatorami unitarnymi.
- Dla qubitu, taka ewolucja odpowiada obrotom na sferze Blocha.
- Pomiar w bazie obliczeniowej reprezentujemy za pomocą 2^N operatorów rzutowych.
- W przypadku jednego qubitu te operatory to $|0\rangle\langle 0|$ oraz $|1\rangle\langle 1|$.

- Stany kwantowe $|\psi\rangle$ żyją w przestrzeni Hilberta.
- Stan qubitu odpowiada punktowi na sferze jednostkowej.
- Niezależne (separowalne) stany wielu kubitów zadane są przez iloczyn tensorowy stanów pojedynczych kubitów.
- Stany, które nie mają takiej struktury, to stany splątane.
- Ewolucję stanów kwantowych opisujemy operatorami unitarnymi.
- Dla qubitu, taka ewolucja odpowiada obrotom na sferze Blocha.
- Pomiar w bazie obliczeniowej reprezentujemy za pomocą 2^N operatorów rzutowych.
- W przypadku jednego qubitu te operatory to $|0\rangle\langle 0|$ oraz $|1\rangle\langle 1|$.
- Dla wielu kubitów to po prostu ich iloczyny tensorowe.